

לעזוב את האר"ם!

מאת ד"ר ישראל אלדד

משרד החוץ שלנו ומשרד ההסברה שלנו טיפסו ממש על הקירות כדי להוכיח את הצלחתנו בישיבת מועצת-הבטחון האחרונה בנושא ירושלים. אכן הצלחה! פאקיסטן וחברותיה דרשו שיגידו לנו „חזירים! צאו מירושלים“ ובעטו בנו, אך ידידינו הצליחו להוריד את הבעיטה — לפי שעה — ולהשאיר את הנזיפה „חזירים, צאו!“ פה אחד! ומדינאינו מתלקקים מעוצמת ההצלחה.

המוסד ההוא והעולם כדברי אמת עליו, כע" דות מפי עם ירושלים, מפי עם הנבואה.

אך גם מי שחושש מצעד זה ואינו תופש כי יש לכך משקל היסטורי לאורך ימים, הלא אף הוא עדיין חייב להבין שיהיה זה מן התועלת להפסיק להשתתף בישיבות אלו של מרמה וק" נזיפה.

ידבר כסאנו הריק, הוא ייטיב לדבר אף מהטוב שבנציגנו באו"מ עד כה, מר יוסף תקוע. ולמר תקוע — אל דאגה. מר אבא אבן על כל ה" מה וכל האיך שהוא ייצג — חייב להיעלם.

אמנם בבית אנחנו מרבים לגדף את האו"מ ולעשות ל- לעג את מועצת הבטחון ואחד אף העז וכינה אותה מועצת אי-הבטחון! ואין צריך לומר שהופעתו האחרונה של שגרי- רנו באו"מ, יוסף תקוע, ראוייה להירשם כחזקה ביותר בכל הפועותיו כתשלובת יהודי גאה ומושרש לעולם הצביעות והר- צח...

ולבות כל הדורות ולב כל יהודי בעולם הלם עם לבו ה- חם. ואולם —

ודאי שעלינו לומר את דברינו באזני העו" לם, לאחר שאנו עו" שים את מעשינו פה, ללא תביעה וללא הי" סוס. ואולם לא שם, לא במוסד הרמייה ה" לזה. לא לכבודנו לשבת שם ולהשמיע דברי ה" דם שלנו באזני המרצ" חים. וגם מי שסבור ש- במדיניות אין משקל ל- כבוד כי אם לתועלת, מה התועלת?

ומה רע לה לשוויץ שאיננה חברה במוסד בלתי-מכובד ו- אנטי-מוסרי זה, שאף התואר דימוקראטי אינו הולמו? ול- מה זה אין פוסקים אצלנו ל- פטפט על „משפחות העמים“ שאנו חברים בה.

איזו משפחתא היא זו לנו? לא שוויץ, לא סין, לא גרמנ- יה — משמע מדינות קטנות וגדולות, ימניות ושמאליות, אי- נן חברות שם, אף שכל אחת מהן מטעמים אחרים.

לנו טעמים מיוחדים לא לה- יות חברים למשפחתא זו. ה- יותנו עם מפורז בין מדינות ועמים עם אינטרסים יהודיים מסובכים.

ואין צריך לומר טעמים יש- ראליים מובהקים, גם מעבר ל- גיחוך שבישיבה עם מדינות שאינן „מכירות“ בנו ומדברים גלויות על השמדתנו.

מדיניות צריך ואפשר לנהל אף מחוץ למסגרת חמודה זו, מכיוון שממילא היא מתנהלת מחוצה לה. ואין שום צורך ל- התבונות ולתת לה תוקף כלשהו על ידי עצם השתתפותנו. צ- ריך ואפשר להשתתף גם בכל מיני מוסדות בינלאומיים ש- עניינם חרבות ופולנטרופיה או כלכלה, ללא כל קשר וחובה להשתתף בחוכה ואיטולא זו המכונה עצרת האו"ם ומועצת הבטחון.

לא לכבוד לנו ולא לתועלת. יש לצאת משם בט- ריקת דלת הולמת, בדי- ברים שירשמו בפרטיכל

לא תגורו

מאת עמנון

התבוססים מצבם קשה. כמחוכמות ומושכת — החזרו איבדה את כל קיסמה המוני אינו אקטואלי, לא עתה המוני העם יודעים כבר שהש קולים של זיקה אמונתית וה בלתי-רגילה — השטחים פ הטבח הערבי, משחיטה פשו

ובכן, הסיסמה של שטחים ת- מורת שלום לא זו בלבד שנתגלה כסחורה שאינה עוברת לסוחר, אלא שהיא אפילו התחילה להר- גיו. לפיכך ממעטים התבוססים ל- גופף בה בזמן האחרון; והם יר- צאים ממש מעורם בחיפוש אחרי „רעיונות“ חדשים שיכשירו את דעת-הקהל לכניעה, לנסיגה משט- חי-המולדת המשוחחרים.

הדרך הפשוטה ביותר היא — להפחיד. אמנם מוסקבה האדירה ניסתה במשך השנתיים האחרונות (ועדיין מנסה מזמן לזמן) להפחיד את ישראל, ואפילו ביצ- עה תנועות מעצבנות ביותר של יחידות הצי שלה מהים השחור דרך הדרדנלים לים התיכון (וב- חורה...) אך ישראל — השלטון והקהל כאחד — לא נבהלו משום מה ולא זזו אפילו בסנטימטר א- חד. אלא שהתבוססים שלנו מ- שוכנעים שהם חכמים ובנונים ו- מוכשרים פי כמה וכמה מברי ז'נבים וקוסיגין, והם מאמינים כי במקום בו הסובייטים נכשלו, יצ- ליחו דוקא הם — ועוד איך! מפ- ני שהסובייטים מאיימים רק ש- „יהיה (לנו) רע“, ואילו הם מר- חיקים לכת: הם אומרים שאם לא יושג הסדר תוך חדשים אחרים — יהיה מבול, יבוא קץ העולם. וברי הרעיה אונד ומחננת

מבחינה מדינית אין בכך מו- עיל. מבחינה מדינית לא הנאו- מים גרשמים כי אם החלטות פה-אחד ואישור מהודש ומח- ריף לשלילת זכותנו ושליטתנו בירושלים.

ודאי שאין זה מחייב אותנו, אבל מי שדואג כל כך לדעת הקהל בעולם אינו יכול לאורך ימים להתעלם מכך שהאויבים משיגים הרבה מאוד על ידי הצבעה זו. בהצליחם להחדיר בדעת הקהל בעולם זאף זו ש- היא נייטראלית או אוהדת, ש- אותו מוסד שהוא מייצג כמעט את כל המדינות בעולם ואשר ישראל עצמה משתתפת בו, מ' כירה בו ומכבדת אותו, מודיע פה אחד שאנחנו כובשים זרים בירושלים ועלינו לסגת ממנה, ואסור לנו לפעול בה כבתוך שלנו.

דבריו של תקוע דברי אמת וקדושה היו רוויי דם ודמע ו- ספק אם אי-פעם הושמעו שם דברים קדושים מאלה. אבל דא עקא:

שולחן שקר וכזב, שולחן טומאה זה אשר שמו מועצת הבטחון, שמעולם לא היה שול- חן מדיני שכה ירבו סביבו ציי- ניקאים כמרצחי ציכוסלובקיה וביאפריה לנגד עינינו. שולחן אשר כזה אסור להשמיע לידו דברים קדושים שכאלה. בפני שומעים אשר כאלה, עדת צ- בועים אשר כזאת, אין שופ- כים את הלב הרוחה, כי הללו רק נהנים הנאה כפולה ומכופ- לת מכך ושבים לקיאם כשהצ- מהפך את מעיהם.